

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus secundi scena quarta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

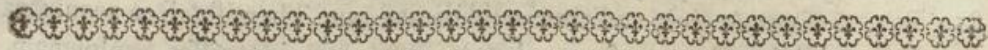
ΑΛΛ. Τί θαλασσοκοπεῖς ἔ πλατυρίζεις,

Μιαιράτατος ἂν αἰεὶ τ' ἄδημον

Τῶν Ἀθλιαίων; ἔ σ' ἔπιδείξω,

830 Νῆ τιῶ Δήμητ', ἢ μὴ ζῶλω,

Δωροδοκίησάντ' ἐκ Μιτυλήνης πλεῖν ἢ μᾶς τετραράκοντα.

ACTUS SECUNDI

Τετράμετροι Ἰαμβικοί Καταληκτικοί.

Ταῦτά παρῶσα.

ΧΟΡ. ⁵ Ω Πᾶσιν ἀνθρώποις Φανείς μέγιστον ἄφελημα,

Ζηλώ σε τ' ὀυγλωπίας· εἰ γὰρ ἄδ' ἐποίησας,

Μέγιστον Ἐλλιάων ἔσθ', ἔ νῦν μόνον καθέξεις

835 Τῶν τῆ πόλ', τ' ξυμμάχων τ' ἀρεῖς ἔχον τέλειαν,

Ἦ, πολλὰ χεῖματ' ἐργάσθ', σείων τε ἔ παραπίων·

Καὶ μὴ μεθῆς τ' ἀνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβίω δέδωκαν.

Καπεργάσθ' γὰρ βραδύς, πλθυραὶς ἔχον τοιαύτας.

ΚΛ. Οὐκ, ὦ γαθοὶ, ταῦτ' ἐπί πω ταύτη, μὰ τ' Ποσειδά.

840 Ἐμοὶ γὰρ ἔστ' εἰργασμῶν τοῖσιν ἔργον, ὡς τε

Ἀπαξάπαντας τῆς ἐμῆς ἐχθρῆς ὀπισημίξεν,

Ἔως ἂν ἢ τ' ἀσπίδων τ' ἐκ Πύλων πλοιπῶν.

ΑΛΛ. Ἐπίχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν λαβὴν γὰρ οἰδέδωκας.

Οὐ γὰρ σ' ἔχρην, εἴπαρ Φιλίης τ' ἄδημον, ἐκ παρῶσις

845 Ταύτας εἰν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι,

Ἄλλ' ἐπὶ τῆτ', ὦ δήμω, μηχανῆμ', ἢν, ἢν σὺ βέλη

Τὸν ἄνδρα κολάσασθαι τῆτοῖ, σοι τῆτο μὴ κλέμ].

Ὅραῖς γὰρ αὐτὰ σίφον οἶόν ὅτι βυρσοπαλῶν

Νεαυτῶν· τῆτῆς δὲ παρῶσι μελιτοπάλαμ,

850 Καὶ τυροπάλαμ· τῆτο δ' εἰς εἰ ὅτι συγκεκυφός.

Ἔστ' εἰ σὺ βειμήσαιο, ἔ βλέψαις ὀσρακίνα,

Νύκτωρ

vf. 827. Τί θαλασσοκοπεῖς] Athenienses obtinebant illo tempore imperium maris.

„ Ibid. Πλατυρίζεις] Proprie πλατυρίζειν est, extremo remō, quae pars illius lata est, ferire mare & strepitum edere. Casaub. ex Scholiaste.

vf. 832. Ὡ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ἄφελημα] Aeschylus in Prometheus vf. 614. Ὡ κοινὸν ἄφελημα θη-

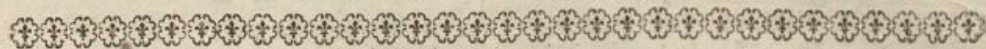
τοῖσι φανείς.

vf. 833. Ἐποίησας] In Avibus vf. 344. ἔπαγ', ἐπίσημο πολέμῳ ὀρματ.

vf. 835. Τρίαιναν] Joco tribuit Partori Tridentem Neptuni; quia Atheniensium tunc erat imperium maris. ex Scholiis.

vf. 837. Λαβὴν δίδωκας] In Nubibus vf. 551. ὡς ἀπαξ παρι-

- BoT. Quid jactas maris imperium, quid crepas,
 Qui pessimus es erga Populum
 Atheniensem? nam te ostendam,
 830 Ita me Ceres amet, aut ne vivam,
 Ex Mitylene plus quam quadraginta minas dono accepisse.

SCENA QUARTA.

Oclonarii Jambici Catalectici.

Eaedem Personae.

- CHOR. **C** Qui omnibus hominibus maximo emolumento exortus es,
 Admiror tuam eloquentiam, & te beatum judico; si enim ita perrexeris,
 Maximus inter Graecos eris, & nunc solus tenebis
 835 Remp. & fociis nostris imperabis tridentem *in manu* habens,
 Quo multum pecuniae conficies, calumniis terrens & turbans *homines*:
 Sed ne dimittas hominem, postquam tibi ansam praebuit;
 Facile enim ipsum vinces, ejusmodi habens latera.
 CL. **o** Boni, nondum eo rediit res, ita me Neptunus amet,
 840 Extat enim meum quoddam facinus adeo praeclarum,
 Ut omnibus meis inimicis os obturare possim,
 Quamdiu aliquid fuerit reliquum de clypeis, quos ex Pylo allatos dedicavi.
 BoT. Subsiste in mentione clypeorum; nam mihi ansam dedisti.
 Non enim debueras, si Populum amas, data opera
 845 Permittere, ut illi *clypei* una cum ansis dedicarentur.
 Sed est haec, **o** Popule, molitio quaedam, ut, si tu velis
 Hunc hominem castigare, tibi non liceat.
 Vides enim ut sit constipata ista caterva coria vendentium,
 Juvenum; circa istos habitant venditores mellis,
 850 Et caseorum; qui omnes in unum conspirant.
 Itaque, si tu frendeas iratus, & cogites de hoc homine in exilium pellendo,

Noctu

παρίστανεν λαβὴν ἑστρακίμου. Hic paulo post: λαβὴν γὰρ εἰδιδυκακῆς. In Lystr. v. 675. εἰ γὰρ εἰδῶσιν τίς ἡμῶν ταῖσδε καὶ σμικρὰν λαβὴν.

v. 851. Ἑστρακίμω] Scholiastes: ἔστι μὲν ὄνομα παιδῶν. Σὶν δὲ εἰσὶν. [εἰ] δὲ λέγουσι αὐτὸν Ἑστρακισθῆναι. Est quidem Ἑστρακίμω nomen ludi; hoc tamen vult dicere: Si volueris ipsum per ostracismum ejicere. Jul. Pol.

lux IX. ἑστὰ δὲ καὶ ἄλλων παιδῶν ὀνόματα, ταῦτ' ἐχούσαν ὅμοια τῇ καταλήξει τῶν ὀνομάτων. Βασκίμω, Ἑστρακίμω, Διλλυσιμω, μωίμω, χυτοίμω &c. Dicam & aliorum ludorum nomina, eandem habentia formam respectu terminationis: Βασκίμω, Ἑστρακίμω &c. Est autem βλάτιν Ἑστρακίμω hoc loco, vultu minori ostracismum. & dicitur ut βλάτιν Παλλιάδης in Achaen. v. 233.

- Νύκτωρ καθαρχάσαντες ἀν ταῖς ἀσπίδας, θεόντες
 τὰς εἰσβολὰς τῆ ἀλφίτων ἀν καταλάβοιεν ἡμῶν.
 ΔΗΜ. Οἴμοι τίλας! ἔχουσι γὰρ πρόπακας; ὦ πόνηρε!
- 855 Ὅσον με παρεκόπησεν χρονον τοιαῦτα κροσιδημῶν.
 ΚΑ. Ωὖ δαιμόνιε, μὴ εἴ λέρωντῳ ἴασι, μηδ' οἰθῆης
 Ἐμῆ ποδ' ἄρῃσει φίλοι βελπίον· ὅς τις εἰς ἀν
 Ἐπαυσα τῆς συνωμότας· καὶ μὲν εἴ λέλῃθην εἰδὲν
 Ἐν τῇ πόλῃ συνιστάμερον· ἀλλ' ἄθῃας κέκραγα.
- 860 ΑΛΛ. Ὅσῳ γὰρ οἱ ταῖς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 Ὅταν μὲν ἡ λίμη καταστῆ, λαμβάνουσιν ἐδέει.
 Ἐάν δ' ἀνω τε καὶ κάτω τῆ βόρβορον κυκῶσι,
 Αἴρῃσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τῆ πόλιν ταράτῃς.
 Ἐν δ' εἰπέ μοι ποσῶτονί. σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
- 865 Ἐδωκας ἤδη τεταῖ γὰρ κἀπύμα παρὰ σαυτῆ
 Ταῖς ἐμβάσι, φάσκων φιλεῖν; ΔΗΜ. Οὐ δῆτα, μὰ τῆ Ἀπόλλω.
 ΑΛΛ. Ἐγώκας ἐν δῆτ' αὐτὸν οἶός ὄστι; ἀλλ' ἐγὼ σοι
 Ζεῦχος πελάμῳ ἐμβάδων, τετὶ φορεῖν δίδωμι.
 ΔΗΜ. Κεῖνω σ', ὅσον γὰρ ἐγὼ ᾤδα, ἀεὶ τῆ δῆμον ὄντ' ἀειτον,
- 870 Εὐνύστατόι τε τῇ πόλῃ, καὶ τοῖσι διακίλοισιν.
 ΚΑ. Οὐ δεινὸν ἐν δῆτ' ἐμβάδας ποσῶτονί δύνασθαι,
 Ἐμῆ δὲ μὴ μνεῖαν ἔχειν ὅσον πέπονθας, ὅς τις
 Ἐπαυσα τῆς κνωμῆδος, τῆ Γρύτῃον ἐξαλείψας;
- ΑΛΛ. Οὐκ ἐν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ὄστι φρωλοτηρεῖν,
 875 Παῦσαί τε τῆς κνωμῆδος; καὶ ἐγὼ ὅπως ἐκείνης
 Οὐχὶ φρονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένων.
 Τῆτον δ' ὄρω ἀνθ' ἡτῶν ὄντα τηλικῶτονί,
 Οὐ πάποτ' ἀμφιμαχάλας τῆ δῆμον ἡξίωσας,
 Χειμῶν ὄντ' ἀλλ' ἐγὼ σοι τεταῖ δίδωμι.
- 880 ΔΗΜ. Τοῖσῶτονί Θεμιστοκλῆς ἐπάποτ' ἐπενόησεν·
 Καὶ τοι σοφὸν καὶ κενὸν ὁ Πειραχίδης· ἐμοίγε μὲν τοι
 Οὐ μείζον εἶπαι φαίνεται ἐξέθρημα εἴ ἡτῶν.
 ΚΑ. Οἴμοι τίλας, οἷοις πῆθηκισμοῖς με ἀειελαύνεις.

ΑΛΛ.

vf. 855. Παρεκόπη] Supra, vf. 804. οἷον ἀγαθὸν ἀν-
 τὸν τῆ μισθοροῦ παρεκόπη. est autem idem quod πα-
 ρακροῦσθαι, quod in Glossis exponitur: Defraudare;
 proprie in mensuris: & quod hic sequitur, κροσιδημῶν,
 est τῆ δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακροῦσθαι, ut Scholiastes
 loquitur.

vf. 856. Μὴ εἴ λέρωντῳ ἴασι] Sophocles in Oedipo
 vf. 927. Ἄλλ' ἴσι τὰ λέρωντῳ, εἰ φίλος λίγυ. Sed de-
 ditus est loquenti, si is metuenda nunciat.

vf. 862. Ἐάν δ' ἀνω τε καὶ κάτω τῆ βόρβορον κυκῶσι]

Procopius Epist. 38. καταμαθίτες τὴν σῶζην ἀνω καὶ
 κάτω κυκῶν τὰ τῆ ἀθρόωτον πρῶμαλα. Cum animadver-
 terent Fortunam humanas res sursum deorsum turbare. Ac-
 schylus apud Athenaeum IX. p. 375. τῆ αὐτῆς οἷος, Ἡ
 πολλὰ γὰρ ἐν δῆμοισιν εἰργασται κακά, Διόνῃσα καὶ τρίπυρα
 τῆς ἀνω κάτω — ejusdem suis, quae multa in acidi-
 bus fecit mala, quatenus & evertens turbulenter omnia
 sursum deorsum. Demosthenes Philippica III. τὴν δ' ἀ-
 πολακὸς ἀπατῆα κελύμασιν; καὶ ἀνω καὶ κάτω πεποῖνε
 τὰ τῆ Ἑλλήνων πρῶμαλα. Nunc autem postquam illud
 perit,

Noctu diripientes clypeos isti current
Ad occupanda granaria nostra.

POP. Hei mihi misero! habentne ergo ansas *illi clypei?* ô sceleste!

855 Quanto tempore me decepisti & fraudasti.

CL. ô Bone, ne dedas te huic Oratori, neve putes
Me ipso unquam te inventurum amicum meliorem: qui solus
Conjuratos compescui: neque me latet ulla
Conspiratio in urbe; sed statim vociferari soleo.

860 BOT. Idem enim facis quod illi, qui captant anguillas:

Si enim lacus sit sedatus, nihil accipiunt,
Cum autem sursum deorsum caenum perturbaverint,
Capiunt: tu quoque accipis, quando urbem turbas.
Unum hoc dic mihi: cum tot coria vendas,

865 Dedistine unquam huic de tuo soleam

Ad calceos, tu qui te amare eum dicis? POP. Non fane, ita me Apollo amet.

BOT. Ergone cognoscis eum qualis sit *homo?* at ego tibi

Hocce par calceorum emi & do gestandum.

POP. Judico te omnium, quod sciam, optime de Populo meritum esse,

870 Et reip. te esse benevolentissimum, atque digitis pedum.

CL. Annon ergo acerbum est calceos quidem *apud te* tantum valere;
Meorum autem erga te meritorum te oblivisci, qui
Compescui cinaedos, deleto Grytto.

BOT. Annon ergo acerbum est, te culos quidem inspectare,

875 Et cinaedos compescere? (quamvis omnino

Ex invidia compescueris, metuens ne Rhetores fiant:)

Hunc autem ista aetate cum videas carere tunica,

Nunquam tunica dignatus es utrinque manicata,

Hyberno tempore; at ego tibi istam do.

880 POP. Tale quid nec Themistocles unquam excogitavit:

Quamvis illud etiam inventum sapiens fuerit, Piraeus inquam munitus; mihi
tamen

Non majus illud videtur, quam hocce tunicae inventum.

CL. Hei mihi misero, qualibus me adulationibus exagitas.

BOT.

perit, labefecit omnia, & ima summis miscuit apud
Graecos. Vide ad Aves vs. 3.

vs. 870. Εὐδυστῶν — τοῖσι δακτύλοις] Alexis apud
Athenaeum XV. p. 700. Ὁ πρῶτος εὐδῶν μὲν λυχνύ-
χε παραστῆν τ' ἰκλῆς, ἢ τὴν ἀνδρῶν τ' δακτύλων. Qui
primus excogitavit deambulare cum laterna noctu, digito-
rum pedis patronus ipse fuit.

vs. 873. Τὸν Γρύττον] Cinaedum quemdam ita dictum.
ex Schollis.

vs. 876. Ἴνα μὴ ῥήτορες γίνωνται] Acerbe in Rheto-

res illius temporis. Quasi, qui pueri, cinaedi fuere,
illi Rhetores plerumque fiant. Supra, vs. 423. ἐν ἰσθ' ὄρας ὁ παῖς ὁ δὲ ἢ τὸ δῆμον ἐπιτροπέουσι, deinde alter ὄρα — κίχας ὁ πρῶτος εἶχεν. ubi vide Notam.

vs. 881. Ὁ Περαιεύς] Supra, vs. 211. τὴν Περαιῶν προ-
σέμειξεν. Constat autem Themistoclis consilio extru-
ctum fuisse Piraeum.

vs. 883. Πιθακισμῶς] In Vespis vs. 1288. ὑπό τι μι-
κρὸν ἐπιθήκισα.

Ibid. Περιλάβεις] Eurip. in Oreste vs. 412. εἰ μοι
διαγμῶν.

- Α Λ Λ. Οὐκ, ἀλλ' ὄψω πίνων ἀνῆς πέπονθ', ὅταν χροσίη·
 885 Τοῖσι τρέποισ τοῖς σοῖσι, ὡσ' ὄψω βλαυτίοισι, χροσίη.
 Κ Λ. Ἄμ' ἔχ' ὑπερβαλεῖς με θωπέαις· ἐγὼ γ' αὐτὸν
 Προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμαζ', ὦ πόμπρε. Δ Η Μ. Αἰβοῖ·
 Οὐκ ἐς κόρακας σποφθερεῖ, βύρσις κἀκτον ὄζων;
 Α Λ Λ. Καὶ τῆτ' ἔπιτηδῆς σε θελίμπιχ', ἵνα σ' σποπνίξη.
 890 Καὶ πρῶτερον ἐπεβέβησέ σοι. ἧ καυλὸν οἶδ' ἐκεῖνον,
 Τῷ σιλφίς ἧ ἄξιον γενόμερον; Δ Η Μ. Οἶδα μὲν τοι.
 Α Λ Λ. Ἐπίτηδες ἔτ' αὐτὸν ἔσπιδ' ἄξιον γενέσθ',
 Ἴν' ἐαθίοιτ' ὠνόμεροι, κἀπειτ' εἰ Ἡλιαία
 Βδέοντες ἀλλήλους σπικλείνεια οἱ δικασαί.
 895 Δ Η Μ. Νῆ τ' Ποσειδά, κ' πρὸς ἐμὲ τῆτι γ' εἶπ' ἀνῆς κόραμι·
 Α Λ Λ. Οὐ γ' τόθ' ὑμεῖς βδεόμεροι δῆπτε γένοδε πυρροί;
 Καὶ Νῆ Δί' ἦν ἔ τῆτο Πυρράνδρε τὸ μηχάημα.
 Κ Λ. Οἴοισί μ', ὦ πόμπρε, βωμολοχθύμασιν ταράτεις;
 Α Λ Λ. Ἦ γ' θεὸς μ' ἐκέλθουσενικησά σ' ἀλαζονεία.
 900 Κ Λ. Ἄμ' ἔ με νικήσεις. ἐγὼ γ' Φημί σοι παρέξω,
 Ὡ δῆμα, μηδὲν ἀρῶνι, μιὰς τρέβλιον ῥοφήσῃ.
 Α Λ Λ. Ἐγὼ δὲ κυλίχινόν τέ σοι, κ' Φάρμακον δίδωμι,
 Τὰ ἴ τοῖσιν ἀντικνημίοισ ἐλκίδρια θειαλείφειν.
 Κ Λ. Ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σε κλέγων, ἴεον ποιήσω.
 905 Α Λ Λ. Ἴδθ' δέχθε κέρκον λαγῶ, τὸ φθαλμίδιω θειφῆν.
 Κ Λ. Ἀπομυξάμεν, ὦ δῆμ', ἐμῷ πρὸς τ' κεφαλῷ σποφῶ.

Δίμετροι Ἰαμβικοί.

Α Λ Λ. Ἐμῷ μ' ἔν, ἐμῷ μ' ἔν.

Κ Λ. Ἐγὼ σε ποιήσω τρη-
 εσχεῖν, ἀναλίσκοντα ἦ

Σαυ-

διωγμῶν, οἷς γ' ἐλαύνομαι τάλας· Non quantis, miser, exagitator persecutionibus.

vf. 884. Χροσίη] Verba in εἶω sunt desiderativa, ut ἀπαλαξίω, apud Thucyd. Lib. I. ἀπαλαξίοντες δὲ καὶ τὴ Μυθίᾳ πολέμῳ. Ubi Scholia: ἀπαλαξίοντες ἔχουσιν, τῆσι ἐπιθυμῶσι ἀπαλαξίω. Sic, παραδοσία apud eundem Lib. IV. γὰρ δὲ παραδοσίονα, ubi Scholia: ἐπίκειον παραδοσίον· cupientem iradere. item πολυμοσία apud eundem Lib. I. Vide ad Vespas vf. 163. alia forma verborum desiderandi est contractorum ex αω, ut χροσίη, de quibus hic in Equit. vf. 61. & vf. 994.

vf. 885. Τοῖσι τρέποισ τοῖς σοῖσι — χροσίη] Eurip. in Oreste vf. 751. ἐχί Μινέλιω τρέποισι χροσίη.

Ibid. Ὡσπερ βλαυτίοισι] In conviviis discumbentes

exuebant soleas; ut hodiernum Graeci & Turcae, si alicubi in collegio confideant (sedent autem humi super tapetibus, non exporrectis pedibus, sed ad se contractis, ut tibiae tranversim positae formam crucis referant, quibus insident, more Sartorum in Hollandia) soleas in propinquo deponunt. Fiebat autem saepe, ut qui plusculum adbibisset, & subito vellet surgere, cogente aliqua necessitate, vicini soleas pro suis acciperet; nam ebrii non nimis acute cernunt. Quin etiam illud contigit, ut aliquis in convivio soleas plane amitteret; Athenaeus VII. p. 338. Δωριανὸν τὸ κρηματωτὸν κυλλοποῦσ' οἶνῳ, ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ τὴ χαλὰ ποδὸς τὸ βλαυτίον· καὶ οὐ, ἔδην, ἔην πλέον καταράτομα τὸ κλέψαντι, ἢ ἀμύσαι αὐτῷ τὸ σαυδάλλον· Dorioni Tibicini, qui erat loripes, perierat in

- Bot. Imo id facio quod poti solent, cum cacaturium,
 885 Nam ut illi soleis alienis, ita ego tuis moribus utor.
 Cl. Sed non superabis me assentationibus; nam ego
 Super tuum munus ei amiciam hancce *tunicam*; at tu plora improbe. Pop. Au!
 Nonne hinc in malam rem ibis, qui pessime corium oles?
 Bot. Et istam data opera tibi amixit, ut te suffocaret.
 890 Antehac etiam tibi infidiatus est. Meministine cum caulis
 Laferpitii vili pretio veniret? Pop. Equidem memini.
 Bot. Data opera iste voluit eum vili venire,
 Ut ementes edatis, deinde in Heliaea
 Judices pedendo sese invicem occidant.
 895 Pop. Ita me Neptunus amet, idem mihi stercorarius quidam dixit.
 Bot. Annon tunc vos erubesceratis pedentes?
 Et profecto fuit hoc Pyrrhandri commentum.
 Cl. Qualibus me, o improbe, scurramentis turbas.
 Bot. Minerva enim iussit, ut te vincerem arrogantia.
 900 Cl. Sed non vinces me: ego enim ajo me tibi daturum
 o Popule, nihil agenti, sorbere catinum mercedis *judiciariae*.
 Bot. Ego vero tibi pyxidem & medicamentum do,
 Ut tibi arum ulcera tibi circumungas.
 Cl. Ego vero cantos tuos legens juvenem te faciam.
 905 Bot. Hem cape caudam leporis, ut tibi ocellos circumtergeas.
 Cl. Cum te emunxeris, o Popule, in caput meum te absterge.

Dimetri Jambici.

Bot. Imo in meum, imo in meum.
 Cl. Ego te faciam trire-
 mis curatorem, ut sumtus facias de

Tuo

in convivio solea illius pedis, qui ei claudus ac debilis erat; tum is, nihil, inquit, majus imprecabor furi, quam ut ejus pedi sandalium meum conveniat.
 vl. 895. Ἀνθε ἀόπιστος] Per Protopopociam intelligit τὴν ἀόπιστον, & vult dicere: sibi etiam, postquam silphium comedisset, commotam fuisse alvum, ut pederet. In Ecclesiast. vl. 313. & 316. ἐγὼ δὲ κατάκλισμα στέλαι χειροῦν. — ὁ δὲ ἴδω τὴν δύραν ἐπέχε κρέων ἢ κοπρεῖαι.
 vl. 896. Πυρρῆ] Aut erubuisse eos dicit, ex pudore, quia pependissent: aut eos alvo cita commaculasse vestem. In Ecclesiast. vl. 330. τί τῶτό τοι τὸ πυρρῆν ἴσθι; ἢ τί πε κἀνοῖας σὲ κατατετιλοῦν;
 vl. 897. Πυρρῆδης] Alludit ad proxime antecedens πυρρῆ. erat autem Pyrrhander iste improbus aliquis &

Sycophanta. Ex Schollis.
 vl. 902. Μισθὲ τευθλίον ἰσοῦσθαι] Metaphorice. In Vespis vl. 508. διαιδίων σικκοῖν φάγοιμ' ἂν ἐν λοτάδι πτερυγίμων. Hoc loco intelligit τὸ δικαστικὸν μισθὸν, ut Scholiastes ait. Supra, vl. 51. Cleonis ad Populum verba referuntur: ἴδω, ἴδωσον, ἴστασθαι, ἔχε τριβάλον.
 vl. 903. Τὰ ἴ τούτοις] Vide ad Plutum vl. 784.
 vl. 908. Τειραρχεῖν] Tangitur hic calumnia Athe-
 nis usitata. Erant in ea urbe publica quaedam mu-
 nera, privato sumtu curanda, quod proprie λειτεργεῖν dicitur. Ejusmodi fuit Editio Ludorum, & Prae-
 bitio triremis. Illud vocatur χειροῦν, hoc τειραρχεῖν.
 vl. 909. Saepe autem non distillimus quisque, ut erat
 acquum, sed optimus quis iis oneribus premebatur.
 Casaubonus.
 H h h

- 910 Σαυτῶ, παλαιὰν ναυῶ ἔχον-
 τ', εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
 ξεις, ἔδὲ ναυπηγύμνῳ.
 Διαμηχανήσομαι δ' ὅπως
 Ἄν ἴσιον σαυτῶν λάβης.
- 915 ΧΟΡ. Ἄνῃ παφλάζῃ, παῦε, παῦ
 Ὑπερζέων ὑφελκίον
 Δέ τ' ἔξυλων ἀπαρυτέον
 Τέ τ' ἀπειλῶν ταυτηῖ.
 ΚΛ. Δάσεις ἐμοὶ καλλιὸ δίκλιω,
- 920 Ἰπύμνῳ ταῖς εἰσφοραῖς.
 Ἐγὼ γὰρ εἰς τὰς πλοσίους
 Σπθίσω σ' ὅπως ἀν ἐγγραφῆς.
 ΑΛΛ. Ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲ ἔ-
 δὲν, ἔχρημα δέ σοι ταδί.
- 925 Τὸ μὲν ταίγιλοι τῶθιδων
 Ἐφεράται σίζον· σὲ δὲ
 Γνώμιω ἐρεῖν μέλλοντα φεῖ
 Μιλησίων, ἔ κερδανεῖν
 Τάλαντοι, ἣν καπεργάση,
- 930 Σπθίδειν, ὅπως τ' τῶθιδων
 Ἐμπλήμνῳ φθαίης ἔτ' εἰς
 Ἐκκλησίαν ἐλθεῖν ἔπει-
 τα πείν φαγεῖν, ἀνῆς μεθή-
 κοι, ἔ σὺ τὸ τάλαντον λαβῆῖ
- 935 Βυλόμνῳ ἐ-
 θίων ὑπιπυγείης.
 ΧΟΡ. Εὐ νή γε τ' Δία ἔ τ' Ἀπόλλω,
 Καὶ τίω Δήμητρα.
 ΔΗΜ. Καὶ μοι δοκεῖ ἔ τάλλα γ' εἶναι καταφανῶς
- 940 Ἀγαθὸς πολίτης, οἷῳ ἔδεις πω λῆσῶν

Ἄνῃ

» v. 910. Παλαιὰν ναῦν] Est apud Plautum, finem
 » nullum esse sumtum, si quis novem sartam tectam esse
 » velit; aut mulierem comtam: quod Aristophanes hic
 » spectatum iudicat ab iis, qui viros bonos sumtibus
 » vellent atterere, quibus de industria committebatur
 » verus navis. Casaub.

» v. 915. Ἄνῃ παφλάζῃ] Per metaphoram ab ollis
 » ebullientibus, significat Cleonis animum incitatum, &
 » fremitum verborum. Eubulus Comicus apud Athe-
 » nacum VI. p. 229. Ἀποτὲ παφλάζῃ βαρῶν λαλήματι.
 » Patina bullit barbara sonitu. ab isto verbo παφλάζειν in-
 » didit Comicus Cleoni nomen Παφλάζῃ.

v. 919. Δάσεις ἐμοὶ καλὸν δίκλιον] In Vespis v. 451.
 ἀλλὰ τέτοιαι μὲν τὰχ' ἡμῖν δόσαντο καλὸν δίκλιον.

v. 920. Ἰπύμνῳ ταῖς εἰσφοραῖς] Scholiastes Aeschyl-
 » li a Stanlejo editus, pro εἰσφοραῖς legit apud Comi-
 » cum nostrum συμφοραῖς, ad Prometheum, v. 365. &
 » ita legi etiam in Suida & Etymologo annotavit Cl.
 » Kusterus. ἰπύμνῳ autem est ab ἰπῶ, quod Presso-
 » rium significat, ut ex Vet. Glossis conicere licet, sive
 » Praelium.

v. 925. & 930. seq. Τὸ μὲν τῶθιδων πλοσίους ἐρεσάναι
 » σίζον· σὲ δὲ — σπθίδειν] Similis imprecatio est in
 » Acharnens. v. 1155. ὅν γ' ἐτ' ἐπίδοιμι πλοσίους δειμα-
 » 107 *

- 910 Tuo navem veterem habens, in quam tibi sumtum nullus erit Finis, nec fabricationis. Comminifcar etiam ut Velum putrefactum accipias.
- 915 CHOR. Homo iste ebullit: desine, desine Effervescere: subducendum Nonnihil de lignis: despumandum De minis aliquid isto cochleari.
- CL. Dabis mihi pulchre poenas;
- 920 Nam tributo conferendo premeris. Ego enim inter divites Ut cenfearis allaborabo.
- BOT. Ego vero minabor quidem nihil, opto autem tibi haec:
- 925 Ut fartago quidem cum sepiis Super igne stet stridens; tu autem Sententiam pronunciaturus de Milefiis, & lucraturus Talentum, si rem perfeceris,
- 930 Properes sepiis Te implere, priusquam in Concionem eas: deinde antequam ederis, homo aliquis te in concionem arcesfat, & tu talentum accipere
- 935 Volens vorando suffoceris.
- CHOR. Belle ita me Jupiter & Apollo Et Ceres ament.
- POP. Et sane videtur mihi cetera etiam esse perspicue
- 940 Bonus civis, qualis nemo ad hoc tempus

Vir

van, ἢ δ' ἀπλημὴν σίδηρον πᾶσαι ἐπὶ τραπέζῃς κειμένην ἐκάλουν· κἄντα μίλλοισι λαβὴν αὐτῶ, κἄντα ἀρπάζοντα φαίγῃσι. Dicitur autem τᾶς μῆνον τευθίσαν, ut χύτρα ἀβύρῃς in Plauto vl. 673.

vl. 933. Μισθῶσι] In Ecclef. vl. 533. ἰδέσθω δὲ, ἥτις μεθ' αὐτῶν μ', ἰδέσθω πάσῃ τυχῆν. Rogabat autem, illa quae me accersēbat, ut exirem omnino. Euripides in Troadibus vl. 1270. Ἐπεὶ μὲθ' αὐτοῖσιν ὁ Ὀδυσσεὺς πᾶρα Οἰδίῳ, & σὺ ἄλλαν κλύῃς ἐκπύματα πᾶσας. Sequere; nam ad te accersendum veniunt ab Ulyssē Iphi, cui te sororā fors mittit ex Patria. Vide hic in Equitibus ad vl. 602.

vl. 936. Ἐσθίαν ἀπὸ πηγῆς] Optat, ut Cleo vorando

suffocetur, dum in Concionem properans, se prius cibum celeriter vult consumere. Arcestratus Poeta facetissimus, apud Athenaeum VII. p. 327. — καὶ ἰπέλιχ' οὕτως, ὡς πνιγέσθαι ὑπὸ σπυδῆς καταπίαν' & festina se, ut suffoceris praesentis nuntio deglutiendi studio.

vl. 940. Οἱ εἶρε — πῶσι πολλοῖς τῶν ἑσθῶν] Homini- bus vilissimis, a rebus venalibus; supra, vl. 646. ἵνα τὰς ἀρῶν ἀνείηται πολλὰς τῶν ἑσθῶν. & vl. 659. αἱ περιχίδες εἰ γίνονται ἐκαστὸν τῶν ἑσθῶν. Casaubonus opportune ad praesentem locum facit mentionem proverbii: Sardi vmales.

H h h a

- Ἄνῃς γεγένη) τοῖσι πολλοῖς ἔ' Ἔολῳ.
 Σὺ δ', ὦ Παφλαγῶν, Φάσκων Φιλεῖν μ', ἐσκορόδισας.
 Καὶ νῦν ἔσπιδε τ' δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔει
 Ἐμοὶ ταμίβουσις. ΚΛ. Ἐχε. ποσῶτον δ' ἴδω' ὄν,
 945 Εἰ μὴ μ' εἰσὶς ἐπιπροσβλεῖν, ἔτερ' αὐ
 Ἐμῷ πανηγρότερός τις ἀναφανήσε).
 ΔΗΜ. Οὐκ ἔειδ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔειδ' ἔπαι
 Οὐμῶς· τὸ γῶν σημεῖον ἔτερον φαίνε),
 Ἄλλ' ἢ ἔ' χαθορα. ΑΛΛ. Φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν.
 950 ΔΗΜ. Δημῷ βοεῖς θείον ἐξωπηγμένον.
 ΑΛΛ. Οὐ τῷτό γ' ἐστὶν ἔ' τὸ θείον. ΔΗΜ. Ἄλλὰ τί;
 ΑΛΛ. Λαρός κεχλιωὺς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
 ΔΗΜ. Αἰβοῖ τάλας. ΑΛΛ. Τί ἐστίν. ΔΗΜ. Ἀπόφερ' ἐκποδῶν,
 Οὐ τ' ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τ' Κλεωνύμω.
 955 Παρ' ἐμῷ δὲ τρυτονὶ λαβῶν, ταμίβέ μοι.
 ΚΛ. Μὴ δῆρα πῶ γ', ὦ Νισποτ', ἀνπροβῶ σ' ἐγὼ,
 Πρὶν ἂν γε τ' λησιμῶν ἀκύσης τ' ἐμῶν.
 ΑΛΛ. Καὶ τ' ἐμῶν νῦν. ΚΛ. Ἄλλ' εἰδὼν τέτρω πιθῆ,
 Μολγὸν γενεᾶς δει σε. ΑΛΛ. Κἂν γε τεταῖ,
 960 Ψωλὸν γενεᾶς δει σε μέχει ἔ' μυρρίνης.
 ΚΛ. Ἄλλ' οἴγ' ἐμοὶ λέγῃσιν, ὡς ἀρξῶ σε δεῖ.
 Χώρας ἀπάσης, ἐστρανωμένον ῥόδοις.
 ΑΛΛ. Οἱ μοὶ δὲ γ' αὐ λέγῃσιν, ὡς ἀλυργίδα
 Ἐχῶν χατάπασον, ἔ' σφάνι, ἐφ' ἀρματῶ.
 965 Χρυσῷ διώξεις Σμικίθλι, ἔ' Κύλειον.
 ΚΛ. Καὶ μὲν ἐνεγκ' αὐτῆς ἰὼν, ἢ ἔπαι
 Αὐτῶν ἀκύση. ΑΛΛ. Πάνυγε. ΔΗΜ. Καὶ σὺ δὴ Φέρε.
 ΚΛ. Ἰδῶ. ΑΛΛ. Ἰδῶ. ΔΗΜ. Νῆ τ' Δι' ἔδεν κωλύφ.

ΣΤΡΟΦΗ

“ v. 942. Φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας] φιλεῖν vel
 “ amare vel osculari potest verū, σκορόδισμα est, estu
 “ allii alienare aliquem a se. Casaubonus.” Et sane
 “ non inepte pro osculari accipitur; nam hic Populus
 “ quasi ἐρώμενος amans supponitur, cujus se Cleo fa-
 “ tebatur esse ἐρασθῆν supra v. 728. qui autem comede-
 “ rit allium, illius osculum non est suave. Hinc Horatius
 “ Epod. III. Maecenati, si is allium velit comedere,
 “ talia imprecatur mala: At siquid unquam tale con-
 “ cupiveris, Jocofo Maecenati, precor Manum puella suavio
 “ opponati tuo, Extrema & in sponda cubet. Alludit autem
 “ simul ad σκορόδαλμον Coriariorum, qualis erat Cleo;
 “ supra v. 199. δὲ ποτὲ Παφλαγῶν ἀπέλλοισα ἢ σκορο-
 “ δάλμον· utebantur ea ad coria elaboranda.

v. 943. Τὸν δακτύλιον] Schollastes ad v. 946. ὁ
 “ δακτύλιος δὲ, ὃν ἐφόρει, τ' ἀρχὴν ἢ σημεῖον· Annulus au-
 “ tem, quem gerebas, erat signum imperii, nempe quod
 “ Cleo obtinebat. Sed forte per δακτύλιον talem annu-

lum intelligit, quo utebantur non tantum pro signacu-
 “ lo, sed etiam pro clave: & de Rep. loquitur quasi de
 “ domo privata, in qua Cleo hactenus, tanquam pro-
 “ mus condus, clavem habuerit: quam Herus, id est
 “ Populus, ab eo nunc repetit, eumque ab officio re-
 “ movet. Erant autem annuli apud veteres, qui prae-
 “ stabant usum Clavium; in Thesmoph. v. 431. Προσ-
 “ μὲν ἐν ἢ ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν Παισαμῆναισι δακτύλιον
 “ πρῶτον· ubi vide Notam.

v. 950. Δημῷ βοεῖς θείον ἐξωπηγμένον] Solent in-
 “ signia armorum & annulorum convenienter ejusque
 “ voluntati aut naturae usurpari. Sic fingit Poeta
 “ annulum Populi Atheniensium plane ex natura in-
 “ consulti illius populi. Ludit autem in vocibus δῆμος
 “ populus & δεικός pinguedo. In plerorumque ciborum
 “ paratu adhibetur pinguedo. Veteres autem Athe-
 “ nienfes multos cibos parabant foliis ficulneis invol-
 “ ventes, quae Graeci θεία vocant. Casaubo.” Simili-

- Vir extitit ejusmodi hominibus, quorum plures veneunt obolo.
 Tu vero Paphlago, qui te mei amantem esse dicis, me exacerbasti.
 Et nunc redde mihi annulum; nam non amplius
 Mihi quaestor eris. CL. Habe tibi. hoc tamen scio,
 945 Si me non fines procurare Remp. alium denuo
 Meipso nequiores aliquem exoriturum.
 POP. Fieri nequit ut annulus iste sit
 Meus: sane signum aliud videtur esse;
 Nisi forte parum cernunt oculi. BOT. Fac sciam quid signi tibi fuerit.
 950 POP. Bubulae adipis thrium assatum.
 BOT. Non illud est, non thrium inquam. POP. Quid vero?
 BOT. Mergus hians super petra verba faciens pro concione.
 POP. Au! miser ego! BOT. Quid est? POP. Aufer hinc procul;
 Non meum habuit sed Cleonymi:
 955 Hunc autem accipe a me, & mihi quaestorem age.
 CL. Nondum etiam, ô Here mi, obsecro te,
 Priusquam oracula mea audias.
 BOT. Et mea ergo. CL. Sed si huic credideris,
 Molgum te fieri necesse est. BOT. Et, si huic credideris.
 960 Verpum te fieri necesse est usque ad myrtum.
 CL. Imo mea oracula dicunt, fore ut imperes
 Omni terrae, coronatus rosis.
 BOT. Mea vero dicunt, fore ut purpura
 Indutus versicolore & casside, in curru
 965 Aureo persequaris Smicythen & Cyrium.
 CL. Quin abi & affer illa, ut iste
 Audiat ea. BOT. Maxime. POP. Tu etiam affer.
 CL. Ecce eo. BOT. Ecce eo. POP. Nihil sane impedit.

STROPHE

ter autem in Vespis vs. 40. Iudit in vocibus θυμὸς & εὐνοῖα ubi cum unus dixisset: ἴσθι βοῖον θυμὸν alter inquit: εἰμοὶ δὲ λικαῖα ἢ θυμὸν ἄριον βάλισσιν δις δάειν. locum citavit Scholiastes. In Acharn. vs. 1101. κάμοι δὲ δὴ σὸ παῖ θῦρον [εἶσε], ἰσθίσε δ' ἰκοῖ.
 vs. 952. Ἄδρῳ κερκινῶς Cleo habet in annulo signum avis voracis; quia avide rapiens civium bona consummat. in Nubibus vs. 590. Κλίωνα ἢ ἄδρον δάειρον ἐλόντες καὶ κλοπῆς. ubi vide Notam.
 Ibid. Ἐπὶ πύλας δημογερῶν Scholiastes: τὴν δὲ πέτραν [λίθον], διὰ τὸ βῆμα ἐν τῇ Πρωκί. Petram autem dicit propter suggestum in comitio. nempe ille suggestus fuit lapidens, in quem Rhetores concionaturi ascende-
 bant; in Pace vs. 679. ὅς τις κρατεῖ γῦν τῷ λίθῳ τῷ ἢ τῇ Πρωκί.
 vs. 954. Κλεινώμωμ] Quasi iste ejusdem cum Cleone fuerit ingenii, & rapax, qui etiam consumat & quasi vorat civium bona; sane de isto infra vs. 1286. δι-

ῥήτηξ' ἰσθίον ποτὶ φαύλας ἰσθίξ Κλεινώμωμ· φασὶ γὰρ αὐτὸν ἰσθίον ποτὶ τὰ ἴχθιντων ἀίριον ἢ ἐν ἰσθίον ἀπὸ τ' οἰκίον.
 vs. 959. κλοπῆς γινέσθαι] Unus ex Scholiastis: Πίνωτα· παρὰ τὸ ἀμείλιχον καὶ ζυμικόν· Pauperem. ab ἀμείλιχον, mulgeri, & (per metaphoram) detrimentum capere. Dicit ergo, si pareat Populus oraculis Cleonis & cum Reip. sinat praeesse, fore ut bona publica ab ipso quasi emulgeantur.
 vs. 960. Μίχρη μύρτιν] Partem veretri aliquam ita vocat. Alias vocant μύρτον, Pulegium muliebrem. ut in Lystrata, vs. 1003. τὰ γὰρ γυναικῆς ἄε τῷ μύρτω θύρον ἴσθι.
 vs. 965. Σμικύθη καὶ Κύριον] Unus ex Scholiastis: ὁ δὲ Σμικύθης Ὁρακῶν βασιλεὺς. Κύριον δὲ ἀπὸ τῷ Κύριε τῷ Ἀρταξέρξῳ τῷ Περσῶν βασιλεὺς, ὃς κατ' ἐπίνοιαν τὰς χεῖρας τ' Ἀσίας πεμψθεὶς σατραπίων Λακιδαιμονίῳ προσέβηκε, ἵνα πόλεμον τὰ πρὸς Ἀθηναίους ἐχρήνησε.
 Hh h 3.

TPOΦH

m pro signaco
 equatur quai
 tanquam p
 a Herus, si d
 te ab officio
 eres, qui pro
 vs. 431. p
 rapinam dicit

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κδ.

ΧΟΡΟΣ.

- 970 **Ἦ**δισιν Φάθ' ἡμέρας
 "Ἐφα τοῖσι παρῆσι, ἔ
 Τοῖσιν ἀφικνερόισιν,
 "Ἦν Κλέων Σπόλη].
 Καί τοι φρεσ' εὐτέρω πινῶν,
 Οἶων δ' ἐγαλωτάτων,
 975 Ἐν τῷ Δείγματι τ' δικῶν,
 "Ἦεσ' ἀνπλερότων,
 Ὡς εἰ μὴ γένοιτ' ἔτ' οἷ
 Τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἀν ἦ-
 τ' ἴω σκλήν δ' ἴω λησίμω,
 980 Δοῖδ' ἔξ, ἔδ' ἄ τ' οὐμῶν.
 Ἀλλὰ ἔ τὸδ' ἔγωγε θα-
 μάζω τ' ὑμνοσίας
 Αὐτῶ. Φασὶ γ' αὐτὸν οἱ
 Παῖδες, οἱ ξυνοφοίτων,
 985 Τὴν δ' ἄρα μόνον ἀν ἀγ-
 μότ' ἔθ' ἄμα τὴν λύσαν,
 "Ἀλλ' ἴω δ' οὐκ ἐθέλει μαθεῖν.
 Κατὰ τ' κθαριστῶν
 Ὀρμαδέντ' ἀπάγειν κελθί-
 990 ειν, ὡς ἀγμονίαν ὁ παῖς
 Οὐτ' ἔ δ' ἴω] μαθεῖν,
 "Ἦν μὴ δ' ἀροδοκίτι.

χρήματα. Smicybes est Thracum Rex. Cyrus autem dicitur pro Cyro, filio Artaxerxis Regis Persarum, qui Cyrus illis temporibus, in Lydiam Satrapa missus, cum foret partibus Lacedaemoniorum, pecuniam his praebebat in bellum contra Athenienses.

975. Ἐν τῷ Δείγματι τ' δικῶν] Δείγμα est specimen rerum venalium: & nomen loci Athenis, quo rerum venalium specimina ferebantur: Ibi etiam ad

confabulandum conveniebant; addidit autem δικῶν ut notet το φοιτάριον Atheniensium. Haec omnia ex Suida & Scholiaste. Illius Dignitatis mentionem facit Demosthenes in Orat. contra Lacritum: ἔτοι δὲ περιεπάτων ἐν τῷ Δείγματι τῶ ὑμνοσίας. & contra Polycelem: πρὸς τὴν χεῖρα αὐτῶ ἐν τῷ Δείγματι.

979. & 980. Σκλήν δ' ἴω λησίμω, δ' ἴω καὶ τοῦτον] Non erunt, inquit, si Cleo pereat, pistillum & trua, quorum

ACTUS

STROPHE VERSUUM XXIV.

C H O R U S.

- 970 Jucundissima lux hujus diei
Erit praesentibus, &
Adventantibus,
Si Cleo perierit.
Quanquam seniores quosdam
Morosissimos,
975 In Digmate litium,
Audiui contra dicere:
Si iste non evasisset magnus in
Rep. non exitura
Fuisse duo ista utilia vasa,
980 Pistillum inquam & truam.
Sed hanc etiam ego demi-
ror eruditionem ejus, quae talis est qualis porci.
Nam eum ajunt
Pueri, qui cum ipso scholam frequentarunt,
985 Solam Doricam Har-
moniam lyrae exercuisse;
Aliam vero noluisse discere:
Deinde Citharoedum
Iratum abduci eum jus-
990 sisse: nam, dicentem, Harmoniam puer
Iste non potest addiscere
Nisi Doricam. (*donis cognominem.*)

rum instrumentorum vicem Cleo praestet in turbanda
Rep. In Pace vl. 269. de eodem Cleone: το δεινα
γὰρ Ἀπολλῶν Ἀθηναίῳ ἀνατρίκων, ὅσας, ὁ Εὐροστῶλης.
In Acharnenibus vl. 934 de Sycophanta, qualis &
Cleo erat: πάλῃ μιν αἰσῶ ἴσα, κριτικὸν κακῶν, τριπ-
τῆς δίκαι — καὶ κήλις τὰ τράγματα ἐγκυκλασθῆναι.
vl. 982. Τορμισίας] Alludit ad proverbium. Sus

„Minervam; ἃ δὲ τὰν Ἀθηνῶν· quod de indocto &
„indocili dicitur. Inde ὁμοιωσια erudito qualis porci.
„Cassaubonus.”

vl. 985. Δωρισί] Erat harmonia apud veteres Dorica
dicta; hic autem alludit ad δωροδοκίαν dona accipere,
& corrumpi muneribus; hinc infra vl. 992. pro Δωρισί
dicit: δωροδοκίσι.

SCENA